

Så jeg vil fastholde, at Socialdemokratiet intet har at skamme sig over. Tværtimod er det et grundigt beslutningsforslag; det er ikke noget lovsjusk som det, Dansk Folkeparti har leveret.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Blot for at runde debatten af. Der var et par konkrete spørgsmål, som gik igen flere gange under debatten, og som jeg vil forsøge at besvare.

Men jeg vil godt indlede med at sige, at jeg sådan set ikke tror, at der er nogen her, der kan tage ejerskab på gerne at ville gøre noget ved det her problem. Helt bredt igennem debatten i dag har det jo været tydeligt, at der er enighed om, at der nok er behov for yderligere lovgivning på området, og det er jo også derfor, regeringen har taget det her hasteinitiativ, udarbejdet et lovudkast og sendt det i høring.

Jeg tror, det var fru Elisabeth Arnold, men også fru Pia Kristensen og andre, der var inde på: Jamen hvornår kommer det lovforslag så, og skal beslutningsforslaget, som vi behandler her i dag, bruges som en slags pression mod regeringen til nu at sikre, at det lovforslag så også bliver fremsat hurtigst muligt?

Jeg kan forsikre Folketinget om, at det lovforslag vil blive fremsat så hurtigt, som det overhovedet er muligt, men jeg mener, at vi må tage Folketingets arbejde, herunder ikke mindst vores arbejde med at sikre lovkvaliteten, alvorligt. Derfor blev lovforslaget sendt i høring den 18. december – der blev det for øvrigt også oversendt til Retsudvalget – og høringsfristen er sat til den 7. februar.

Det, der er intentionen, er at gennemgå hørings svarene, se, om de kan bidrage til nye ting til lovforslaget, og så hurtigt, som det overhovedet er muligt, efter at hørings svarene er indkommet, vil vi fremsætte et lovforslag i Folketinget. Den tilkendegivelse vil jeg meget gerne komme med i dag.

Jeg synes bare også, det er på sin plads, efter at vi har diskuteret så meget – sætternisser og andre mærkelige ting som forklaringer på, hvorfor lovforslaget og beslutningsforslaget, vi behandler i dag, er udformet, som de er – at sige, at jeg synes, det er vigtigt, at lovgivningen om så alvorlig en sag bliver sammenhængende. Så jeg kan absolut tilkendegive, at det her lovforslag vil blive fremsat så hurtigt som muligt.

Jeg tror, det var fru Pia Kristensen, der problematiserede det og spurgte: Jamen hvad er så konsekvensen ikke mindst for de piger, der er i farezonen, når nu der måske går nogle måneder,

før denne her nye straffebestemmelse, der vedrører forbrydelser begået i udlandet, hvor det ikke er strafbart, træder i anvendelse? Til det vil jeg sige, at den tværministerielle arbejdsgruppe, som har været nedsat, med socialministeren i spidsen, jo meget klart har tilkendegivet, at det ikke er sådan, at der ikke er nogen regler i dag eller noget værn i dag for de piger.

Rent faktisk er det sådan, at de mennesker, der omgås pigerne i det daglige, har en *pligt* til at indberette, såfremt de har mistanke om, at der sker noget. En ting er jo, når først skaden er sket og det frygtelige indgreb er foretaget. Jeg mener, det er utrolig vigtigt for os at sende besked ud i samfundet til de mennesker, der færdes med de her piger i dagligdagen. Mange af dem kan godt aflæse på børnene, hvad det er, der er under opsejling. Nogle af de piger har jo en adfærd, der på mange måder minder om adfærden hos børn, der er udsat for incestovergreb fra deres forældre. Det er præcis den samme opførsel: De lukker sig inde i sig selv, vil ikke tale med nogen, bliver mærkelige, fraværende.

Derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at vi her fra Folketinget klart tilkendegiver, at der altså er en pligt til at beskytte de her børn mod overgrebene. Lovgivningen kommer så efterfølgende.

Flere har været inde på spørgsmålet om oplysning og oplysningskampagner, og det er jo fuldstændig korrekt, at den tidligere regering afsatte et beløb – jeg mener, det var omkring 900.000 kr. over 3 år – til at gennemføre en oplysningskampagne. Den tværministerielle arbejdsgruppe har nu udarbejdet en rapport og har også dér foretaget en evaluering af den oplysningsindsats, som allerede har været foretaget. Men det er naturligvis min intention, ikke mindst når jeg nu modtager hørings svarene fra nogle af de berørte organisationer, at sørge for, at de bliver gennemgået, og så vil jeg sammen med de andre berørte ministerier sætte mig ned og dels overveje, hvilke initiativer vi kan tage for at informere om den her lovgivning, dels selvfølgelig gøre, hvad vi kan, for at bekæmpe omskæring.

Kl. 14.50

Jeg er helt enig med de mange, der har fremhævet, at oplysningsindsatsen må være en naturlig følgevirkning af lovgivningen. Jeg kan bare ikke sige konkret, hvad det bliver. Der mener jeg, vi bl.a. må se på, hvad der står i hørings svarene og så grundigt overveje de erfaringer,